

clàssic

El 13 de maig de 1989, les manifestacions estudiantils a la plaça de Tiananmen esclaten en una vaga de fam amb milers de participants i reclamen una reforma democràtica.

La declaració de la vaga de fam del 13 de maig de 1989 a Tiananmen

El 1989, les reformes de la Xina semblaven haver-se agrit. L'economia estava en crisi. La inflació havia reduït el poder adquisitiu dels salaris fixos dels treballadors i dels intel·lectuals. La corrupció, des dels nivells més baixos fins als més alts del Partit Comunista, era generalitzada.

Seguint les protestes estudiantils iniciades el 1986, la plaça de Tiananmen va omplir-se de manifestants, una situació que el govern va intentar controlar definint els manifestants com a conspiradors contrarevolucionaris. El govern no va saber respondre de cap forma clara als estudiants i va provocar una divisió entre qui advocava per un enfocament i un diàleg conciliador amb els estudiants, i els qui afavorien la presa d'una línia dura.

Mentre que la cúpula del Partit no responia a les demandes dels estudiants, alguns dels manifestants més radicals van organitzar una vaga de fam. El següent document és la declaració de la seva finalitat.

En aquests clars i bells dies de maig, comencem una vaga de fam. Som joves, però estem disposats a renunciar a les nostres vides. Apreciem la vida: no volem morir.

Però aquesta nació està en un estat crític. Pateix una inflació pels nívols, taxes creixents de delinqüència, especulació per part de funcionaris i altres formes de corrupció burocràtica, concentració de poder en mans d'uns pocs i la pèrdua d'un gran nombre d'intel·lectuals que ara per ara prefereixen viure a l'estranger. En aquest punt d'inflexió pel destí de la nació, compatriotes, si us plau: escolteu-nos!

La Xina és la nostra pàtria.

Som el poble.

El govern ha de ser el nostre govern.

Qui hauria de parlar, si no ho fem nosaltres?

Qui ha d'actuar, si no ho fem nosaltres?

Tot i que els nostres ossos encara s'estan formant, tot i que som massa joves per a la mort, estem disposats a deixar-vos. Hi estem compromesos; responem a la crida de la història de la Xina.

Els nostres sentiments honestos de patriotisme i lleialtat a la nació s'han distorsionat com «turbulències», i ens han acusat de ser les eines d'un «grapata» d'interessos que tenen «motius ulteriors».

Preguem a tot ciutadà xinès, a tot treballador, camperol, soldat, civil, famós, a tot funcionari del govern, policia i els nostres acusadors, que poseu la mà al vostre cor i us pregunteu: quin mal hem fet? Quina «turbulència» hem creat? Quines causes ens han portat a protestar, a manifestar-nos, a boicotejar classes, a fer dejuni, a ocultar-nos? Per què ha passat això? Les nostres paraules no s'han escoltat de bona fe. Hem estat colpejats per la policia quan hem fet marxar, tot i que només tenim fam de la veritat. Els nostres representants s'han agenollat durant hores, presentant la nostra petició, aconseguint únicament ser ignorats pel govern. La nostra sol·licitud de diàleg ha estat arxivada una i altra vegada. La seguretat dels nostres líders estudiantils és ara incerta.

Què hem de fer?

Se suposa que la democràcia és la més alta de les aspiracions humanes

i la llibertat un dret humà sagrat, concedit en néixer. Avui, s'han de comprar amb les nostres vides. Als nostres estimats pares i mares els diem: no sentiu pena quan tinguem gana. Als nostres oncles i les nostres tietes: no sentiu tristor quan abandonem aquesta vida. Tenim un sol desig, que la vida de tots els que deixem sigui millor. Tenim una petició, i cal que la recordeu: la nostra cerca és per la vida, no la mort. La democràcia no és una tasca per uns pocs; és per a generacions.

Que aquesta declaració, escrita amb les nostres vides, trenqui els núvols que fan ombra a la República Popular de Xina. Fem això:

1. Per protestar per la indiferència del govern a les manifestacions estudiantils;
2. Per protestar pel fracàs del govern pel que fa a iniciar un diàleg amb els estudiantils;
3. Per protestar contra la caracterització injusta per part del govern del moviment democràtic estudiantil com a «turbulència», i contra la distorsió de la informació periodística.

Demanem:

- a. Un diàleg immediat entre el govern i els estudiantils sobre temes substancials d'igual a igual;
- b. Un reconeixement per part del govern de la legitimitat del moviment democràtic estudiantil.

Hora de la vaga de fam: Comença a les 14:00, 13 de maig, 1989.

Lloc de la vaga de fam: Plaça Tiananmen. ■